

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;
Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro

**Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani)
care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste.
În aceste momente critice ajutăm refugiați creștini din Ucraina!
Iunie 2026**

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost de asemenea închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

Anunț!

Se pot obține următoarele 5 cărți gratuite, numai folosind Formularul de Cerere de pe pagina de internet: <https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>
Autor: Pastorul Richard Wurmbrand:
"Drumul spre Culmi" (meditații creștine pentru fiecare zi din an);
"Torturat pentru Hristos";
"Cu Dumnezeu în Subterană";
"A Fost Karl Marx un Adept Satanist?";
"Soția Pastorului" de Sabina Wurmbrand.
Cei interesați, vor trebui să acopere cheltuelile minime de expediere arătate în Formularul de Cerere.

“Isus i-a răspuns: "Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău." Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: "Să iubești pe aproapele tau ca pe tine însuși." Matei 22:37-39)

Dintr-o meditație biblică a pastorului Richard Wurmbrand NE IUBIM NOI APROAPELE CUM NE IUBIM PE NOI ÎNSȘINE?

În secolul al II-lea d.Hr., împăratul roman Hadrian a devenit cunoscut în istorie ca unul dintre cei mai aprigi asupritori ai națiunii evreiești. El le-a interzis evreilor să vorbească ebraică, să se închine la templu și i-a supus pe evreii din întregul Imperiu Roman la cele mai oribile persecuții și torturi. Mulți evrei s-au opus, dar au fost și mulți care au acceptat să renunțe la credința lor. În loc de ebraică, vorbeau doar greacă sau latină și se închinau zeului păgân Zeus. El a schimbat numele Israelului în Palestina. Un rabin evreu renumit, o personalitate pe nume Rabin Akiba, a surprins pe toată lumea într-o zi, apărând în mijlocul pieței orașului, îmbrăcat pompos în haine de rabin evreu, a deschis Cartea Legii ebraică (primele cinci cărți ale lui Moise din Vechiul Testament de astăzi din Biblie) și a început să citească din ea în public, cu voce tare. Un alt rabin care își compromisese și renunțase la religia sa evreiască pentru a nu fi persecutat, s-a apropiat de el și i-a șoptit: „Akiba, te pui în pericol pe tine, familia ta. Îl sfidezi pe împăratul Hadrian. Vei plăti cu viața ta.” Akiba s-a oprit din citit și i-a spus interlocutorului lui îngrozit: „Ascultă această poveste! Pe malul unui lac era o vulpe. Vulpea își dorea nespuse să mănânce unul dintre peștișorii care înotau în apă. Așa că vulpea a încercat să vorbească cu acest pește, spunând: „Dragul meu pește, îți doresc doar ce e mai bun. Ar trebui să știi că în interiorul lacului sunt mulți pești mari care vor să te mănânce. Te vor prinde și te vor înghiți cu totul. Îți pot fi de ajutor. Ieși pe uscat ca să te salvezi.” Peștișorul s-a gândit o clipă, apoi a răspuns: „O, vulpe șireată, ar trebui să fii recunoscător pentru «grija» pe care mi-o arăți? Mi se pare că Dumnezeu m-a așezat în acest

element al apei din lac. Dacă, chiar și acolo unde Dumnezeu mi-a destinat să fiu, sunt înconjurat de atâtea pericole, cu cât mai periculos pentru viața mea ar fi dacă aș renunța la locul pe care Dumnezeu mi l-a rânduit?” „Așadar, rabinul Akiba a continuat: «Dacă studiul cuvântului lui Dumnezeu este periculos, cu atât mai periculos este să renunți la Cuvântul lui Dumnezeu, doar pentru a ajunge să suferi în focurile Iadului!» În cele din urmă, rabinul Akiba a murit în urma torturilor incredibile la care a fost supus de împăratul Hadrian.

Am petrecut 14 ani într-o închisoare comunistă. Soția mea, datorită credinței sale creștine, a suferit și ea închisoare comunistă timp de aproape trei ani. Mii și mii de creștini din România comunistă sufereau închisoare pentru credința lor, la fel ca noi. Pe mulți dintre ei i-am întâlnit în timp ce eram în închisoare. Pe alții când am fost eliberați. De exemplu, un frate din cadrul organizației creștine „clandestine” Armata Domnului (care nu era recunoscută legal ca biserică de către comuniști), fratele Terelai, și-a descris suferința înainte de a muri: „Când am fost arestat (sub comuniști), am fost bătut, interogată zi și noapte, fiind acuzat de crime pe care nu le-am comis niciodată. Cât despre credință, am rămas întotdeauna un martor al adevărului. Am fost dus la muncă forțată de la 4:30 AM la 21:30. Lucram aproape de morga închisorii. Acolo am văzut zilnic 3-5 cadavre cărora li se tăiasă sau rupsesera părți din picioare, cap sau coaste (din cauza torturilor). Majoritatea prizonierilor care mureau, însă, mureau de foame. Frigul glacial termina totul, deoarece nu existau ferestre sau uși în timpul iernilor grele și vântoase. Ușile și ferestrele erau închise și izolate ermetic în timpul verii (pentru a ne tortura cu o căldură amețitoare).” Regretatul pastor Tertulian Langa își amintea: „După ce am fost bătut cu pumnii în față pentru a mărturisi vinovăția, cu ochii acoperiți de ochelari care obturau vederea (folosind tablă în loc de lentile de sticlă), am fost condus într-o cameră la subsol. Fără pantaloni, am fost așezat, cu brațele legate cu o frânghie groasă în jurul picioarelor și genunchilor îndoiiți, în timp ce o bară metalică îmi era trecută pe sub genunchi. Brusc, bara metalică a fost ridicată în aer între suporturi și am ajuns cu capul în jos. Pentru a evita urmele, o cârpă umedă mi-a acoperit fundul. Apoi, lovitură după lovitură, cu o bătă mare de lemn. Pentru a-mi înăbuși strigătele de durere, torționarii îmi îndesaseră șosete vechi în gură. „În timp ce păream că mormăi niște cuvinte în loc să țip de durere, chinătorii mei sperau să audă o spovedanie. Mi-au smuls repede șosetele din gura însângerată. Consternați, torționarii au aflat că nu făceam decât să repet iar și iar: «Iisuse!»». Era noaptea dinaintea Vinerii Mari.” Fratele Cornel Silaghi a descris: „Am fost pus cu mai mulți frați din toată țara în închisorile comuniste din Timișoara, Arad, Gherla, Periprava, Grind, în Delta Dunării. În celulele noastre, vara, era extrem de cald (cu ferestrele închise), astfel încât nu aveam aer, iar iarna era extrem de frig, când ferestrele erau lăsate intenționat deschise sau sparte. Unii oameni (din cauza foamei) tăiau și mâncau chiar și buruieni nefierte. Mulți își lăsau acolo oasele pentru a nu se mai întoarce vreodată la familiile lor. Cei care se întorceau erau din nou arestați, la fel ca fratele Traian Dorz (pedepsit 10 ani în închisorile comuniste. Principala sa crimă: a versificat totii Psalmii lui David din Vechiul Testament).”

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbbrand în timpul detenției la Jilava

În ultimii 10 ani, MISIUNEA CRESTINA RICHARD WURMBRAND a oferit sprijin financiar orfelinatlui Agape din Pașcani, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbbrand; Liceul Richard Wurmbbrand în Iași, și mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuți în celule comune împreună cu părinții mei.

Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro> (coloana a treia)

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm de orfani și de văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntințați de lume.”

Creștini ajutați cu darurile voastre

Familia baptistă ucraineană Deshko cu cei 14 copii credincioși ai lor

Fratele Mihail Deșko a fost închis timp de trei ani de fosta poliție sovietică comunistă KGB pentru că a ajutat la tipărirea în secret a Bibliilor rusești. Misiunea l-a ajutat. Fotografia este retipărită acum pentru a explica de ce refugiații creștini ucraineni scapă de război cu un număr mare de copii.

După al Doilea Război Mondial, Rusia și Ucraina, care la acea vreme făcea parte din Uniunea Sovietică, au încercat să-și încurajeze populațiile să aibă mulți copii pentru a compensa, dacă este posibil, pierderile mari de populație cauzate de războiul mondial. Părinții familiilor cu trei sau mai mulți copii care primeau pensie alimentară lunară puteau trăi modest, fără a fi angajați, până când copiii lor ajungeau la maturitate. Practica încurajării familiilor numeroase a continuat în Ucraina după ce aceasta a devenit independentă de Rusia. Multe dintre familiile de refugiați pe care le ajutăm au ieșit din Ucraina cu un număr mare de copii. În România, copiii refugiați ucraineni primesc, dacă au sub 18 ani, aproximativ 290 de lei pe lună.

Timofei **Bondnarchuk** a scris: „Iubită misiune, am părăsit Ucraina pentru că era atât de periculos acolo. Sirene și explozii și vuietul dronelor și rachetelor. Bombardament constant al orașului. Nu puteam dormi noaptea pentru că mi-era foarte frică. Pentru că bombardau mai mult noaptea, dormeam pe hol. Pentru că trebuia să cobori și să urci constant până la etajul 15 pe întineric (au oprit curentul și liftul nu a funcționat) pentru că alergatul la adăpostul antiaerian era foarte dificil, copiii plângeau și voiau să doarmă. Au oprit apa, curentul și încălzirea. Când locuiești într-o clădire înaltă, zgomotul bombardamentelor, vuietul rachetelor este insuportabil. Este foarte dificil să gătești mâncare. Avem sobe electrice pentru toți locuitorii clădirii noastre în toate apartamentele, pentru că am locuit într-un zgârie-nori cu 21 de etaje. Este foarte înfricoșător când este complet întineric noaptea din cauza penei de curent. Și poți auzi explozii peste tot. A fost dificil pentru copii. Băieții desenau constant adăposturi antiaeriene acasă - nu se simțeau în siguranță, nici măcar în apartamentul lor. Când copiii mergeau la școală, în timpul bombardamentelor fugeau în adăposturi. Apoi orele de clasă au fost anulate.

În timpul războiului, când mergeau la școală la Kiev, nu au putut învăța prea multe din programul școlar. Mergeam la Biserica „Cort”, era singura noastră consolă în timpul războiului. Ne rugam împreună și asta ne-a ajutat mult, și cât de greu a fost să ne întoarcem acasă - cuprinși de frică, pentru că din nou erau atacuri aeriene în oraș, din nou se auzeau explozii. Războiul a rănit cu adevărat sufletele copiilor noștri. Fiica mea a desenat Ucraina sub forma unei fete care stătea în genunchi cu o coroană de spini pe cap și o cruce lângă ea. Fiul meu cel mic a desenat soldați uriași și copii mici și cum soldații îi ucideau. Desenele vorbesc despre durerea din inimile copiilor.

Am decis să-i scoatem pe copii din Ucraina. Am condus timp de două zile până în România, ne-am oprit la o benzinărie și am dormit acolo noaptea pentru că trebuia să așteptăm până se termina starea de asediu. Am venit în România în vizită la prieteni – care ne-au oferit posibilitatea de a locui trei zile, timp în care am găsit un apartament. Este foarte scump să trăiești în România. „Ni se dau 256 de lei pensie alimentară pentru copii, iar costurile pentru chirie și utilități sunt foarte mari.” Soția sa a scris: „Soțul meu a lucrat în Ucraina într-un taxi 12 ore pe zi. În orașul Oradea, unde locuim, nu a putut găsi un loc de muncă care să ne permită să închiriem un apartament, să plătim utilitățile, să putem cumpăra alimente, haine, produse de igienă, detergenți și tot ce este necesar pentru viața noastră și a copiilor noștri.

Am căutat și eu un loc de muncă în Oradea, dar, din păcate, nu am găsit un loc de muncă, așa că lucrez cu jumătate de normă, făcând curățenie în case o dată pe săptămână. Sunt plătită cu 50 de lei pe oră.

Mergem la Biserica Ucraineană a refugiaților din Ucraina și Rusia. Avem un pastor minunat, Oleksandr Tenyaev. Copiii mei și cu mine slujim activ în această biserică în cadrul lucrărilor cu copiii. Și suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu că El a creat o astfel de minune, să existe o Biserică Ucraineană în altă țară. Slujesc în Biserică ca învățătoare la școala duminicală, ajut la lucrarea cu femeile, la bucătăria bisericii, la curățenie și în tot ce pot fi de folos.

Am grijă de copii: cel mai mic, David, are 9 ani, Timothy are 13 ani, Anna are 17 ani. David și Timothy învață foarte bine la o școală românească, iar Anna este la un liceu românesc. Copiii și cu mine folosim serviciile de transport public.

Apelăm la dumneavoastră pentru ajutor, deoarece tarifele la energie electrică s-au dublat. Anul acesta a trebuit să pornim încălzirea în apartamentul nostru din cauza ciupercii de pe pereți. Deoarece apartamentul era rece și umed, ciupercile au apărut pe pereții camerelor în care dormeau copiii. Drept urmare, am plătit 1.500 de lei doar pentru încălzire. Anul trecut nu am avut această problemă și nu am folosit aproape deloc încălzirea, deoarece iarna a fost mult mai caldă. În plus, totul a devenit mai scump, mai ales mâncarea.

Eu și copiii mei nu ne putem întoarce acasă, în Kiev, deoarece în această iarnă o dronă a lovit o clădire cu mai multe etaje din apropiere. În plus, în Kiev, rachetele lovesc clădiri rezidențiale, oamenii mor, incendiile și distrugerile constante ne sperie foarte tare și nu ne putem întoarce.

Am fi foarte recunoscători dacă Misiunea ne-ar putea ajuta.”

Refugiați Creștini Ucrainieni Ajutați cu Darurile Voastre

16 aprilie 2022

Dragi contribuitori: Recunoștința mea, tuturor celor care au donat cu generozitate pentru a ajuta atât de mulți refugiați din Ucraina, un adevărat potop de persoane strămutate. Peste 4 milioane au scăpat deacum în războiul actual și se așteaptă să iasă alte 3 milioane. Dacă citiți știrile zilnice, vă veți convinge ușor că nu sunt cifre exagerate. Acestea sunt persoane care fug de bombardamentele extinse și de distrugerea totală continuă a orașe întregi. Se întâmplă că țara mea natală, România și Republica Moldova au împreună cea mai lungă graniță comună cu Ucraina. În același timp, România este una dintre cele mai sărace țări din Uniunea Europeană, iar Moldova este mai rău din punct de vedere economic. În România și Moldova până acum, peste 1 milion de ucraineni și-au căutat un refugiu. Majoritatea acestor refugiați sunt femei cu 3 până la 8 copii. Din fericire, multe alte țări din Europa și America de Nord acceptă să găzduiască acești refugiați, dacă pot ajunge până acolo. Multe biserică din afara României, au trimis mijloace de transport, precum autobuze și chiar zboruri închiriate. Acești refugiați vorbesc ucraineană și rusă. Pe ici pe colo, comunitatea de limbă română este de ajutor deoarece unele localități de graniță precum orașul universitar Czernowitz (nume în germană, Cernăuți în română) unde s-a născut mama mea, făceau parte din România înainte de al Doilea Război Mondial. Unii dintre generația tânără ar putea avea puține cunoștințe de engleză. Guvernul român și-a dat toată oșteană în a găzdui cei mai mulți dintre acești refugiați. Prin multe contacte de încredere de mulți ani în România, ne-am concentrat pe a ajuta în moneda locală românească de la 800 la 8.800 de Ron de familie, credincioși creștini refugiați. Mulți au plecat doar cu hainele de pe ei. La graniță erau cozi lungi de kilometri. Prin credincioșii locali care merită toată lauda, oferim bani de buzunar, dați în mână pentru hrană și cazare pentru câteva zile, până când există o rezoluție parțială cu privire la planurile de viitor apropiat de a se stabili cumva într-un loc sau de a trece mai departe în alte țări. 8.800 de Ron pare a fi o sumă mare pentru un cuplu în vârstă care ar putea scăpa, dar majoritatea cuplurilor ies cu grupuri mai mari de 10 până la 15 copii și nepoți. Doar ca un exemplu, am plătit pentru o casă în localitatea Victoria, 26.000 Ron pentru o lună de cazare și mâncare pentru 3 adulți și 12 copii. Cei mai mulți dintre acești refugiați își fac iluzia că își părăsesc țara natală, locuința și munca lor pentru o perioadă scurtă de timp, dar așa cum apar știrile despre acest război prelungit, mă îndoiesc că va fi așa. Cred că acești refugiați vor rămâne refugiați pentru mulți ani de acum înainte. Publicăm în acest buletin lunar doar câteva chitanțe cu sume, documentând ceea ce am scris mai sus. Din nou, mulțumesc și Dumnezeu să vă binecuvânteze,
*(Actualizare februarie 2024: refugiații încă mai vin în majoritatea zilelor cu o rată de 8.000-10.000/zi!)

409	Власенко	Валентин	Мефодьевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Казахстан
411	Куркин	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левен	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казахстан
413	Романюк	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тиссен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Бичнов	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯННИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СКВОРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варавин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Ляшенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Ткаченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казахстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Отмахов	Венямин	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савченко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Фадеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
429	Богодимов	Александр	Валерьевич	1962	Эстония
430	Миняков	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Mai sus, exemplu de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini bapțiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedepșa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și la 110 vorbitori de alte limbi. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. (Mărturii disponibile pe internet la: <http://www.misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>)

Misiunea Creștina Richard Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU:

Conturi IBAN:

**RON: RO27RNCB0068149171380001
USDollar: RO97RNCB0068149171380002
EURO: RO43RNCB0068149171380004**